

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 402/2018-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Libušou Dočkalovou, advokátska kancelária, Lachova 32, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 159/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 159/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 159/2008 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 488,13 € (slovom štyristoosemdesiatosem eur a trinásť centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátky JUDr. Libuše Dočkalovej, advokátska kancelária, Lachova 32, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 402/2018-11 z 5. septembra 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 159/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti najmä vyplynulo:

„... Podľa názoru sťažovateľa v konaní pred Okresným súdom Bratislava III došlo k porušeniu jeho práva:

- garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov,

- garantovaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako právo na spravodlivé súdne konanie, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho vec bola prejednaná v primeranej lehote.

Sťažovateľ sa domáha, aby Ústavný súd Slovenskej republiky jeho sťažnosti vyhovel a rozhodol o tom, že v jeho prípade došlo k porušeniu základného práva:

- garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

- garantovaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a na prerokovanie vecí v primeranej lehote, a preto sa podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR a podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde domáha aj spravodlivého finančného zadostučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy v sume 3 000 € na ťarchu Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že postupom Okresného súdu Bratislava III došlo a dochádza k porušovaniu jeho ústavných práv.

Sťažovateľ preto navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky... nálezom rozhodol takto:

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod č.k. 42C 159/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje, aby v konaní č.k. 42C 159/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc euro), ktoré je mu Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 325,42 € (za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a sťažnosť 307 € + režijný paušál 18,42 €), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Libuše Dočkalovej... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... Odôvodnenie sťažnosti:

K namietanému porušeniu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd došlo a dochádza tým, že Okresný súd Bratislava III nepostupuje plynulo a efektívne v zmysle zásady zakotvenej v čl. 17 C.s.p., podľa ktorej: Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

O tom, že vec sťažovateľa nebola prejednaná v zmysle uvedenej zásady, svedčí dĺžka konania na súde prvej inštancie, ktorá je z hľadiska povahy a účelu dotknutých ústavných práv neprimerane dlhá.

Konanie sa začalo na Okresnom súde Bratislava III podaním žaloby zo dňa 26.11.2008 a do vydania Rozsudku č.k. 42C 159/2008-238, IČS: 1308214284, zo dňa 30.6.2015 uplynula doba takmer 7 rokov. Rozsudok bol doručený dňa 21.8.2015...

Uznesením zo dňa 24.2.2009 bolo žalobcovi (sťažovateľ) priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Pojednávania vo veci sa uskutočnili: dňa 27.5.2009, ktoré bolo odročené na neurčito, dňa 30.9.2009, ktoré bolo odročené na neurčito a dňa 30.6.2015, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Od posledného pojednávania do pojednávania dňa 30.6.2015 súd nepojednával takmer 6 rokov...

Predvolanie na pojednávanie zo dňa 18.11.2009 na deň 16. decembra o 10,00 hod. nemalo zákonom predpísané náležitosti, nakoľko sa v ňom uvádzal len deň, mesiac a hodina pojednávania bez uvedenia príslušného roku. O vytýčenie termínu pojednávania sťažovateľ žiadal podaním zo dňa 26.7.2010. Pojednávanie vytýčené na deň 12.10.2010 bolo odročené na neurčito pre zmenu zákonného sudcu...

Znalecké dokazovanie navrhnuté žalovanou na pojednávaní dňa 16.12.2009 bolo nariadené uzneseniami zo dňa 5.10.2011 a 14.11.2011, teda až po dvoch rokoch od posledného pojednávania. Uznesením zo dňa 27.3.2014 súd zmenil uznesenie zo dňa 14.11.2011 v časti o ustanovení súdneho znalca z dôvodu, že pôvodne ustanovená znalkyňa v lehote stanovenej súdom a ani následne nevykonala znalecké dokazovanie, teda po vyše dvoch rokoch od nariadenia znaleckého dokazovania. Uznesením zo dňa 16.5.2014 súd uložil žalovanej, aby v lehote 30 dní doručila súdu originály sporových a porovnávacích podpisov. Znalecký posudok číslo úkonu 42/2014 zo dňa 30.10.2014 bol doručený súdu až dňa 4.11.2014. To znamená, že od nariadenia znaleckého dokazovania do vypracovania znaleckého posudku uplynula doba 3 roky...

Proti rozsudku podala žalovaná blanketárne odvolanie zo dňa 28.8.2015, s tým, že bližšie skutkové zdôvodnenie odvolania zašle súdu v lehote 7 dní z dôvodu čerpania dovolenky. Súd doručil blanketárne odvolanie sťažovateľovi na vyjadrenie spolu s výzvou zo dňa 14.4.2016, teda po viac ako siedmich mesiacoch od jeho podania.

Žalobca (sťažovateľ) vo vyjadrení zo dňa 25.4.2016 s poukazom na ust. § 218 ods. 1 písm. d) O.s.p. navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol z dôvodu, že pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať...

Po zistení, že súdny spis po dvoch rokoch od podania odvolania žalovanou nebol v primeranej lehote predložený odvolaciemu súdu, podaním zo dňa 17.5.2017 sťažovateľ urgoval jeho zaslanie na Krajský súd v Bratislave...

Spis bol po jeho urgencii predložený na Krajský súd v Bratislave dňa 26.5.2017, ktorý ho zaevidoval pod č.k. 14Co 115/2017. Od podania odvolania žalovanou do predloženia veci odvolaciemu súdu uplynula doba takmer dva roky.

Dňa 19.12.2017 bolo rozhodnuté bez pojednávania. Krajský súd v Bratislave prípisom zo dňa 19.12.2017 vrátil vec na Okresný súd Bratislava III (22.1.2018) ako predčasne predložený bez rozhodnutia o podanom odvolaní, pretože okresný súd nevykonal všetky úkony prípravného charakteru v zmysle § 373 ods. 3 C.s.p. a príp. aj § 374 ods. 1, 2 a 3 C.s.p.

Dňa 13.2.2018 sťažovateľ podal predsedovi Okresného súdu Bratislava III sťažnosť na prieťahy v konaní...

Prípisom zo dňa 28.2.2018, Okresný súd Bratislava III zaslal žalobcovi (sťažovateľovi) tieto písomnosti: Odvolanie žalovanej zo dňa 28.8.2015, Vyjadrenie a doplnenie odôvodnenia odvolania žalovanej zo dňa 9.5.2017, Vrátenie spisu zo dňa 9.12.2017, Prípis - na vedomie zo dňa 28.2.2018 s tým, že má možnosť vyjadriť sa v lehote 10 dní...

Žalobca (sťažovateľ) sa k odvolaniu žalovanej vyjadril podaním zo dňa 13.3.2018, v ktorom poukázal na to, že doplnenie blanketárneho odvolania trvalo žalovanej takmer dva roky, že si bola vedomá nedostatku, ktoré jej podanie vykazovalo, a že jej vyplýva povinnosť toto podanie doplniť. Žalobca (sťažovateľ) preto navrhuje, aby buď odvolací súd v zmysle § 386 písm. d) C.s.p. odvolanie žalovanej proti rozsudku odmietol, alebo aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalovanú zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania...

Z hľadiska základných kritérií pre posúdenie otázky, či došlo k zbytočným prieťahom, je nepochybné, že po právnej stránke nejde o žiadnu zložitú vec, ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, a preto doterajší priebeh, nemožno pripísať

na ťarchu faktickej zložitosti prejednávanej veci. Ani sťažovateľ sa svojim správaním žiadnym spôsobom nepričinil o prieťahy v konaní, a vyvinul všetko úsilie na to, aby súd mohol konať účelne, efektívne a bez prieťahov.

Postup Okresného súdu Bratislava III nesvedčí o tom, že by v danej veci svoju činnosť organizoval tak (najmä pokiaľ ide o znalecké dokazovanie a konanie spojené s podaním odvolania), aby bola predmetná vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, a riadne a včas predložená na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Sťažovateľ má za to, že v danom prípade nie je dostatočným zadosťučinením len vyslovenie, že k porušeniu jeho základného práva došlo a prikázanie okresnému súdu konať, ale ochrana porušeného základného práva môže byť dovŕšená až priznaním finančného zadosťučinenia. Požadovaná výška 3 000 € je primeraná s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu s ohľadom na dĺžku nečinnosti Okresného súdu Bratislava III ako aj z hľadiska základných kritérií pre posúdenie porušenia základných práv vyplývajúcich z obsahu súdneho spisu č. k. 4C/292/2011...“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr. 415/2018 z 12. októbra 2018 (ku ktorému bola pripojená aj chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, ako aj vyjadrenie zákonného sudcu) a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 30. novembra 2018.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol tieto relevantné skutočnosti:

„... V prílohe Vám zasielam vyjadrenie zákonného sudcu spolu s chronológiou procesných úkonov súdu v danej veci a odpoveď podpredsedníčky súdu na sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zo dňa 15.03.2018, s ktorou sa stotožňujem. V konaní sťažovateľ namietal prieťahy v konaní, ktorá sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná. V napadnutom konaní je JUDr. Marián Kurinec doposiaľ zákonným sudcom. Z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti predmetnej veci nepovažujem túto vec za zložitejšiu.

Napriek tomu, že v rámci môjho vyjadrenia nežiadate uviesť okolnosti súvisiace s otázkami zaťaženia súdu a organizácie práce /ktoré dôvody považujem pre dĺžku konaní na tunajšom súde za ťažiskové vzhľadom na neprimerane vysokú zaťaženosť súdu za jeho

súčasného personálneho poddimenzovania/, dovoľujem si nad rámec Vašej výzvy poukázať na zásadný faktor dĺžky konania na tunajšom súde, ktorým je neprimerane vysoký nápad vo všetkých súdnych oddeleniach tunajšieho súdu, súdne oddelenie C nevynímajúc, za súčasného absolútne poddimenzovaného personálneho obsadenia súdu, ktoré okolnosti vo vzájomnej súvislosti jednotlivým sudcom Okresného súdu Bratislava III objektívne bránia v riadnom výkone súdnictva bez prieťahov. Okresný súd Bratislava III patrí odo dňa prechodu časti súdnictva z Okresného súdu Pezinok na Okresný súd Bratislava III /okres Senec/ ku dlhodobo najzaťaženejším súdom v SR, pričom okres Senec predstavuje okres s najväčším populačným rastom na Slovensku, čo sa prirodzene negatívne odzrkadľuje na výške nápadu najmä v oddeleniach C, P a T.

Napriek tomu, že som dôsledne oboznámený s judikatúrou Ústavného súdu SR vo veciach prieťahov v konaní si v tomto kontexte, súvislosti s narastajúcimi ústavnými sťažnosťami smerujúcimi k porušovaniu ústavného práva účastníkov konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov na Okresnom súde Bratislava III, opätovne ako v mojich predchádzajúcich vyjadreniach k ústavným sťažnostiam dovoľujem uviesť, že žiadnymi v budúcnosti prijatými opatreniami /ktoré spadajú do kompetencie orgánov riadenia a správy súdu/ smerujúcimi k eliminácii prieťahov v konaní, nebude možné bez zásadného systémového personálneho posilnenia Okresného súdu Bratislava III /a to tak na strane sudcov ako aj VSÚ a v neposlednom rade administratívy/ a teda riadneho dofinancovania systému súdnictva zabrániť tomu, aby sa prieťahy v konaniach v budúcnosti neopakovali. Zastávam názor, že za mimoriadne nepriaznivých podmienok, ktoré sú v súčasnosti /z hľadiska personálneho obsadenia a vysokej výšky nápadu/ na Okresnom súde Bratislava III vytvorené, zodpovedajú sudcovia výlučne len za kvalitu svojich rozhodnutí, nie za dĺžku konania, pričom včasnosť ich rozhodovania závisí a bude závisieť iba od personálnych podmienok, ktoré im vytvorí vláda a národná rada.

Súhlasím s tým, aby ústavný súd vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

3.2 Zákonný sudca popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

«... Vec pôvodne prejednával a rozhodoval sudca JUDr. Tomáš Michálek, ktorý meritórne rozhodol rozsudkom č.k. 42C/159/2008-238 zo dňa 30.6.2015, zástupca žalovanej podal dňa 28.8.2015 odvolanie proti uvedenému rozsudku s tým, že „Bližšie skutkové zdôvodnenie odvolania zašle súdu v lehote 7 dní z dôvodu čerpania dovolenky,“ /č.l. 241, 242/, úpravou zo dňa 14.4.2016 som zaslal zástupkyňi žalobcu fotokópiu odvolania s výzvou na vyjadrenie k nemu v lehote desiatich dní a uložil povinnosť zástupcovi žalovanej zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 597 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia, /č.l. 246/, dňa 25.4.2016 bolo súdu doručené vyjadrenie zástupkyňi žalobcu k podanému odvolaniu, /č.l. 251/, úpravou zo dňa 21.3.2017 som doručoval uvedené vyjadrenie zástupcovi žalovanej, /č.l. 253/, doručené mu bolo dňa 22.4.2016, /č.l. 246/, úpravou zo dňa 18.5.2017 som zasielal spis veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní, /č.l. 257/, na odvolací súd bol doručený spis veci dňa 26.5.2017, dňa 19.5.2017 bolo súdu doručené podanie zástupcu žalovanej označené ako „Vyjadrenie a doplnenie odôvodnenia odvolania,“ /č.l. 260/, dňa 26.5.2017 mi uvedené podanie bolo predložené a ihneď som dal úpravu zaslať toto podanie odvolaciemu súdu, /č.l. 260-261/, dňa 22.1.2018 bol spis odvolacím súdom spis veci vrátený, /č.l. 265/, s vytknutím procesného postupu v konaní, na ktoré reagujem nasledovne: nebolo možné vyzývať zástupcu žalovanej na odstránenie väd odvolania, keďže v zmysle § 5 ods. 1 v tom čase účinného OSP, súdy nemajú povinnosť poučovať účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom, preto som to neurobil ani po podaní odvolania a ani po podaní vyjadrenia zástupkyňi žalobcu k podanému odvolaniu, odvolanie som zaslal zástupkyňi žalobcu, ale bolo to preto, lebo v konaní bolo podané odvolanie, už aké bolo, také bolo, zástupkyňi žalobcu som ho doručovať musel, musela mať predsa o ňom vedomosť, pretože spis veci musel byť odvolaciemu súdu predložený, zdôvodnenie odvolania som zaslal odvolaciemu súdu preto, aby na základe neho mohol o dovolaní rozhodovať, nemohol som jeho rovnopis zasielať zástupkyňi žalobcu na vyjadrenie sa k nemu, keďže spis veci som nemal, nemohol som predsa len tak v režime náhradného obalu a medzitým by odvolací súd o odvolaní rozhodol, je pravdou, že zdôvodnenie odvolania bolo súdu doručené dňa 19.5.2017, mne bolo predložené až dňa 26.5.2017, /č.l. 260-261/, neviem z akého dôvodu sa to stalo, ale hneď som dal úpravu na jeho zaslanie odvolaciemu súdu, to bol piatok, kancelária realizovala

moju úpravu dňa 29.5.2017, čo bol pondelok, odvolaciemu súdu bol doručený dňa 1.6.2016, čo bol utorok, /č.l. 259/, úpravou zo dňa 26.1.2018 vyšší súdny úradník realizuje úkony súvisiace s odvolaním, resp. jeho zdôvodnení, úpravou zo dňa 26.1.2018 doručoval vyšší súdny úradník zástupcom účastníkov predbežný výsledok znaleckého skúmania so žiadosťou o vydanie originálu spornej písomnosti - č.l. 149, /neboli totiž dodané originály sporných a porovnávacích materiálov - č.l. 161/, zástupkyňi žalobcu odvolanie z č.l. 241, doplnenie odvolania z č.l. 260-261, výzvu, aby sa žalobca vyjadril v lehote desiatich dní k odvolaniu žalovanej, /č.l. 269/, listom zo dňa 15.3. 2018 odpovedala podpredsedníčka súdu žalobcovi na jeho sťažnosť na prieťahy v konaní, tak, že prieťahy nezistila, avšak vzhľadom na celkovú dĺžku konania bude vec naďalej sledovať, /č.l. 274/, dňa 13.3.2018 bolo doručila zástupkyňa žalobcu jeho vyjadrenie k Vyjadreniu a doplneniu odôvodnenia odvolania žalovanej zo dňa 9.5.2017, /č.l. 276-277/, úpravou zo dňa 4.4.2018 doručoval vyšší súdny úradník uvedené vyjadrenie zástupcovi žalovanej, aby sa žalovaná k nemu vyjadrila, /tzv. odvolacia replika/ s úpravou pre kanceláriu vyčkať v lehote 12 dní na doručenky a následného mu predloženia na vyhotovenie predkladacej správy, úprava bola realizovaná dňa 9.10.2018, /č.l. 279/.

Je ale pravdou, že v konaní z mojej strany vznikol prieťah v období od podania odvolania zástupkyňou žalovanej doručené súdu dňa 31.8.2015, /č.l. 241, 242/, do mojej úpravy dňa 14.4.2016, ktorou som zaslal zástupkyňi žalobcu fotokópiu odvolania na vyjadrenie sa k nemu v lehote desiatich dní a uložil povinnosť zástupcovi žalovanej zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, /č.l. 246/ a potom v období od doručenia vyjadrenia zástupkyňi žalobcu k podanému odvolaniu dňa 25.4.2016, /č.l. 251/, do mojej úpravy dňa 21.3.2017, ktorou som zasielal uvedené vyjadrenia zástupcovi žalovanej, /č.l. 253/.»

3.3 Právna zástupkyňa sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu a zákonného sudcu v posudzovanom konaní zaujala toto stanovisko:

„... Podľa poslednej informácie o stave konania, zabezpečenej z informačnej kancelárie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2018, súdny spis sa na odvolacom súde nenachádza, a teda sa nachádza na súde prvej inštancie. Od vydania Rozsudku sp. zn. 42C/159/2008-238 zo dňa 30.6.2015 k dnešnému dňu uplynula doba viac ako tri roky bez

toho, aby Okresný súd Bratislava III postupoval súladne s ust. § 377 C.s.p. a pred jeho účinnosťou v zmysle ust. § 209 a § 209a O.s.p.

Vyjadrenie predsedu Okresného súdu Bratislava III v liste zo dňa 2.10.2018, že sa stotožňuje s odpoveďou podpredsedníčky súdu na sťažnosť zo dňa 15.3.2018, ktorá podľa jeho názoru vyhodnotila sťažnosť na prietahy ako nedôvodnú, vnímame ako nenáležité. Napriek aktuálnemu stavu predseda okresného súdu sa s odstupom času po siedmich mesiacoch stotožňuje s názorom podpredsedníčky súdu, ktorá, ako uvádza, prietahy v konaní nezistila, avšak tiež uviedla, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania bude vec naďalej sledovať. Napriek vymedzenému rozsahu namietaných postupov okresného súdu (nesústredená činnosť pri vytyčovaní pojednávania, pri vykonávaní úkonov a pri znaleckom dokazovaní), svoju pozornosť sústredila len na predkladanie spisu odvolaciemu súdu. Neuvedla však, že sťažnosť považuje za nedôvodnú. Samotné konštatovanie, že vec bude sledovať, neprispelo k rýchlejšiemu postupu vo veci, a teda nestačí, aby v zmysle vyjadrenia predsedu súdu bola vec za týchto okolností ďalej len sledovaná.

Nestotožňujeme sa s názorom predsedu okresného súdu, že sudcovia zodpovedajú len za kvalitu svojich rozhodnutí, nie za dĺžku konania. Takýto názor nemá oporu ani vo vnútroštátnych predpisoch ani v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6), a je v rozpore aj s ustálenou súdnou praxou. Pán predseda poukazuje na problémy súvisiace s otázkami vysokej zaťaženia súdu a organizácie práce, ktoré majú nepriaznivý dopad na dĺžku konaní, a teda aj na dĺžku predmetnej veci. Vytýkané nedostatky v personálnom obsadení a zaťaženi Okresného súdu Bratislava III, smerujúce k nárastu ústavných sťažností, nemôžu byť na ujmu práv účastníka súdneho konania očakávajúceho výsledok konania nielen v požadovanej kvalite, ale aj v primeranom čase. Rozhodne nemajú povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ale výlučne ide o subjektívne dôvody na strane súdu.

Vyjadrenie predsedu súdu je aj v protiklade s vyjadrením zákonného sudcu, ktorý v posl. odseku vyjadrenia zo dňa 11.10.2018 priznáva prietahy v konaní podľa popisu od podania odvolania žalovanej doručeného súdu dňa 31.8.2015. Avšak sťažnosťou sa nenapádajú len prietahy po podaní odvolania, ale ako je vyššie uvedené, aj ďalšie prietahy v organizácii činnosti súdu od podania žaloby, o ktorých sa ani jeden nezmieňuje.

Opakované žiadosti sťažovateľa o predloženie spisu odvolaciemu súdu nielenže sú nad rámec povinností účastníka súdneho konania, ale v danom prípade navyše aj bez efektu. Sťažovateľ urgovoal zaslanie spisu aj podaním zo dňa 17.5.2017, aj pri viacnásobnom nahliadaní do súdneho spisu. Spis bol až po písomnej urgencii následne predložený na krajský súd dňa 26.5.2017 (sp. zn. 14Co/115/2017). Dňa 19.12.2017 bolo rozhodnuté bez pojednávania a dňa 19.1.2018 bol vrátený na Okresný súd Bratislava III na odstránenie vytknutých nedostatkov, o čom sa bližšie zmieňuje zákonný sudca vo vyjadrení zo dňa 11.10.2018.

Z hľadiska základných kritérií pri posudzovaní otázky, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní je nesporné, že dĺžka súdneho konania 10 rokov je neprimeraná právnym a skutkovým okolnostiam, pričom ako vyplýva z vyjadrenia predsedu okresného súdu, je zrejmé, že prieťahy boli spôsobené len subjektívnymi dôvodmi na strane súdu.

Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ má za to, že jeho návrh je dôvodný, a preto navrhuje, aby mu Ústavný súd SR vyhovel...“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 42 C 159/2008:

Dňa 26. novembra 2008 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vydanie platobného rozkazu „o zaplatenie 300 000 Sk s prísl.“ proti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporkyňa“), z titulu vrátenia pôžičky. Sťažovateľ zároveň požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 39 Ro 1532/2008.

Dňa 9. decembra 2008 bol spis prevedený do oddelenia občianskoprávných vecí pod sp. zn. 42 C 159/2008 a na prejednanie a rozhodnutie bol pridelený sudcovi JUDr. Tomášovi Michálekovi.

Dňa 2. januára 2009 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby predložil vyplnené tlačivo o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 20. januára 2009 sťažovateľ reagoval na uvedenú výzvu súdu.

Dňa 24. februára 2009 okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-23 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 5. marca 2009 súd vyzval odporkyňu, aby sa vyjadrila k návrhu sťažovateľa.

Dňa 26. marca 2009 sa odporkyňa písomne vyjadrila k návrhu.

Dňa 17. apríla 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 27. máj 2009.

Dňa 27. mája 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely dokazovania.

Dňa 1. júla 2009 sťažovateľ oznámil súdu mená a adresy navrhnutých svedkov.

Dňa 3. júla 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 30. september 2009.

Dňa 30. septembra 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely zapožičania časti súvisiaceho trestného spisu.

Dňa 29. októbra 2009 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava IV (ďalej len „polícia“) doručilo okresnému súdu požadované spisy.

Dňa 12. novembra 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 16. december 2009.

Dňa 16. decembra 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely zapožičania ďalších kópií výsluchov zo súvisiaceho trestného spisu.

Dňa 4. januára 2010 polícia zaslala súdu ďalšie požadované kópie výsluchov.

Dňa 22. februára 2010 odporkyňa na účely znaleckého dokazovania navrhla okresnému súdu vyžiadať jej „kvitačné listy“.

Dňa 26. februára 2010 si okresný súd od Sociálnej poisťovne vyžiadal kvitačné listy odporkyne.

Dňa 22. marca 2010 Sociálna poisťovňa reagovala na výzvu súdu.

Dňa 8. apríla 2010 bol spis pridelený na prejednanie a rozhodnutie sudkyni JUDr. Dáši Onuferovej.

Dňa 12. augusta 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 12. október 2010.

Dňa 6. októbra 2010 bol nariadený termín pojednávania zrušený a odročený na neurčito.

Dňa 5. októbra 2011 okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-92 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomznalctva. Vypracovaním znaleckého posudku poveril súd [REDAKOVANÉ], a to do 60 dní od doručenia súdneho spisu.

Dňa 25. októbra 2011 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 42 C 159/2008-92.

Dňa 15. decembra 2011 odporkyňa podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 42 C 159/2008-101 o povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu.

Dňa 9. januára 2012 okresný súd vyzval odporkyňu, aby predložila vyplnené tlačivo o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 6. marca 2012 odporkyňa reagovala na uvedenú výzvu súdu.

Dňa 20. marca 2012 okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-119 nepriznal odporkyňi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 23. mája 2012 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o podaných opravných prostriedkoch.

Dňa 29. júna 2012 krajský súd uznesením č. k. 2 Co 158/2012-127 uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

Dňa 20. júla 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. augusta 2012 odporkyňa zaplatila preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 11. októbra 2012 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že znalkyňa [REDAKOVANÉ] „sa dožaduje odovzdania originálu písomností“, avšak tieto on odovzdal právnej zástupkyňi, resp. súdu.

Dňa 27. apríla 2014 okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-136 zmenil svoje pôvodné uznesenie o ustanovení súdneho znalca tak, že namiesto [REDAKOVANÉ] ustanovil za znalca [REDAKOVANÉ]. Vo zvyšnej časti sa uznesenie č. k. 42 C 159/2008-101 nezmenilo.

Dňa 30. apríla 2014 znalkyňa [REDAKOVANÉ] vrátila spis okresnému súdu s tým, že znalecký posudok nemohla vypracovať bez originálu sporných písomností.

Dňa 12. mája 2014 znalec [REDAKOVANÉ] oznámil súdu, že znalecký posudok je možné vypracovať až po predložení originálov písomností.

Dňa 16. mája 2014 okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-164 uložil povinnosť odporkyni predložiť súdu originály porovnávacích materiálov. V rovnaký deň okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-165 zmenil svoje predošlé uznesenie o ustanovení súdneho znalca tak, že znalcovi [REDAKOVANÉ] uložil povinnosť podať znalecký posudok „do šiestich mesiacov, odo dňa doručenia dožiadaných materiálov“.

Dňa 18. júna 2014 súd zaslal znalcovi súdny spis.

Dňa 16. júla 2014 znalec [REDAKOVANÉ] oznámil súdu, že doteraz nebol predložený originál spornej písomnosti a že znalecký posudok vypracuje na základe predloženej kópie.

Dňa 4. novembra 2014 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok č. 42/2014.

Dňa 9. februára 2015 okresný súd uznesením č. k. 42 C 159/2008-213 priznal znalcovi odmenu za vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 8. júna 2015 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 30. jún 2015.

Dňa 30. júna 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 42 C 159/2008-238, ktorým bolo žalobnému návrhu sťažovateľa vyhovené.

Dňa 8. júla 2015 bol spis pridelený na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Mariánovi Kurinecovi.

Dňa 31. augusta 2015 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporkyne proti rozsudku č. k. 42 C 159/2008-238.

Dňa 14. apríla 2016 okresný súd doručil odvolanie odporkyne sťažovateľovi na vyjadrenie a vyzval odporkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 25. apríla 2016 sa sťažovateľ písomne vyjadril k odvolaniu odporkyne.

Dňa 3. mája 2016 bolo v spise zaznamenané, že odporkyňa ešte neuhradila súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 29. marca 2017 súd zaslal odporkyni vyjadrenie sťažovateľa k odvolaniu.

Dňa 26. mája 2017 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podanom odvolaní.

Dňa 22. januára 2018 bol okresnému súdu vrátený spis z krajského súdu bez rozhodnutia, ako „predčasne predložený“, pretože „ste nevykonali všetky úkony prípravného charakteru v zmysle § 373 ods. 3 CSP a prípadne aj § 374 ods. 1, 2 a 3 CSP“.

Dňa 26. januára 2018 súd vyzval sťažovateľa, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k odvolaniu.

Dňa 13. marca 2018 bola okresnému súdu doručená odvolacia replika sťažovateľa.

Dňa 4. apríla 2018 okresný súd doručil odvolaciu repliku sťažovateľa odporkyni na odvolaciu dupliku.

Dňa 9. októbra 2018 okresný súd opakovane doručil odvolaciu repliku sťažovateľa odporkyni na odvolaciu dupliku.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní „o zaplatenie 300 000 Sk s prísl.“ vedenom pod sp. zn. 42 C 159/2008 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa (ako navrhovateľa) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu okresného súdu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania možno posudzovanú záležitosť považovať po vecnej stránke za zložitejšiu (podobne *Erkner a Hofauer v. Rakúsko*, rozsudok č. 9616/81 z 23. 4. 1987). Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne

zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným priet'ahom.

10.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že trvanie napadnutého konania od podania žaloby (26. novembra 2008) do dnešného dňa v rozmedzí už viac ako 10 rokov je už samo osebe neprimerané.

Okresný súd bol však v danej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov opakovane nečinný v období konkrétne od 6. októbra 2010 do 5. októbra 2011 (jeden rok), od 11. októbra 2012 do 27. apríla 2014 (jeden a pol roka) a od 25. apríla 2016 do 29. marca 2017 (jedenásť mesiacov) a jeho postup bol v niektorých štádiách konania zrejme neefektívny.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Za nesústredenú a neefektívnu činnosť okresného súdu treba označiť minimálne obdobie ôsmich mesiacov (od 26. mája 2017 do 22. januára 2018) v súvislosti s predčasným predložením spisu krajskému súdu, pričom podľa krajského súdu vec nebola spôsobilá na odvolacie rozhodnutie.

Uvedená nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas minimálne štyroch rokov okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo iba v dôsledku zložitosti veci a správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na „*existenciu systémových nedostatkov*“ a na množstvo „*vybavovaných*“ vecí, na ktoré v danej veci poukázal predseda okresného súdu, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. sp. zn. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné

množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa pre tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálnu kapacitu príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec (I. ÚS 6/06). Ústavný súd v okolnostiach danej veci poznamenáva, že v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru súdy a sudcovia nezodpovedajú len za kvalitu svojich rozhodnutí, ale aj za to, aby vec bola právoplatne skončená v rozumnej lehote, teda zodpovedajú aj za dĺžku konania.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

11. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa „domáha aj spravodlivého finančného zadosťučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy v sume 3 000 € na ťarchu Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že postupom Okresného súdu Bratislava III došlo a dochádza k porušovaniu jeho ústavných práv.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä na neúmernú dĺžku konania považuje za primerané vo výške 2 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 20. marca 2018 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 30. novembra 2018). Za tri úkony vykonané v roku 2018 patrí odmena v sume trikrát po 153,50 € a režijný paušál v sume trikrát po 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 488,13 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2018